

talanságát nem kívánta megbocsátani, hanem csupán méltányosságból engedte meg, hogy még hat hétig állásában megmaradhasson. Ebből pedig következik, hogy alperes nem vesztette el azt a jogát, hogy felperessel szemben az azonnali hatályu elbocsátás következményeit érvényesítse.

A Kuria határozata tehát nem torolta meg az alperes méltányos eljárását azzal, hogy a jogvesztés következményeit háritsa a méltányosság jutalma fejében a munkaadóra. A határozat tehát megszünteti az eddigi közkeletű felfogásnak a méltányos eljárástól való visszatartó erejét és a félnek a kiméletlenségre való szorítását. De reá kell mutatni arra is, hogy a Kuria határozata szerencsés kézzel az alkalmazott érdekében kiemeli, hogy a munkaadó ezen határozat szerint is tartozik a felbontás jogát késedelem nélkül érvényesíteni. Elraktározni tehát az elbocsátási jogot ezentul se lehet; változást csupán annyiban hozott a döntés, hogy a főnöknek joga van a felmondási idő teljes elvonása helyett az alkalmazottra kedvezőbb, bár a jogszerű felmondási időt el nem érő felmondási időt juttatni.

Fölöttébb kívánatos volna, ha birói gyakorlatunk — sőt törvényhozásunk is — nagyobb figyelemmel őrködnék azon, hogy a kötelező kiméletlenség, amelyet a jogszabályok provokálnak, vagy inkább a jogszabályok maguk —, megszűnjenek.

B. S.

A tőzsdei babpercek. Mult számunkban e cím alatt közölt cikkünket azzal egészítjük ki, hogy a tőzsdebiróság január hó 19-iki ítéletében „kittünő minőségű (kisteleki)“ babügyletre vonatkozólag úgy döntött, hogy arra való tekintettel, miszerint az eladó *augusztus végén* jelentette ki azt, hogy nem tud szállítani — a vevőt megillető kártérítést: *55 pengő napi ár* és a szerződési ár különbözete képezi. A tőzsdebiróság a napi ár meghatározásánál saját feljegyzéseire hivatkozott, amelyek szerint augusztus 25—31 közt csekély ingadozással ez volt a valódi ár. Mindenesetre jellemző, hogy a vevők 65, sőt 75 pengős „napi árak“ figyelembevételével konstruálták meg keresetüket, úgy, hogy a követelésük legnagyobb részét a biróság utóbb „lefaragta“. — Amint a tőzsdetitkárságtól értesülünk, a már lényegében ismertetett elvi álláspont iránt a külföldön is nagy az érdeklődés, annál inkább, mert egyik-másik középeurópai tőzsde birósága még ma is fázik a „babperekben“ való döntéstől.

F. P.

Becsületsértés gyermekkel szemben. A Kuria B. I. 5991/1928. számú jogegységi határozatában kimondta, hogy „törvénysértő annak kimondása, hogy egy öt éves gyermek arculütése azért nem valósítja meg a becsület-